

Ennakonäytteitä Tulevasta Sodasta

Kaikista sopimuksistamme ja lupauksistamme huolimatta kulkee maailma selvästi eteenpäin kohti vereksiä sotia. — Historioitsija H. G. Wellsin puheesta Saksan eduskunnalle huhtik. 15 p. 1929.

ON sanottu, että niin kauan kuin kapitalistinen riistojärjestelmä on olemassa, tulee myös olemaan sotia, joissa työväestöä lahdataan. Mitenkä muuten voisi ollakaan silloin kun kaikkialla kiirehditään jatkuvasti yhä hirveämpien murhakeinojen keksimisessä ja kehittämisessä. Jokaisessa maassa käydään nykyään niin kutsuttuja koe-sotia — pääasiassa lentokoneiden murhauskyvyn selville saamiseksi. Sellaisia on järjestetty Yhdysvalloissa, Aasiassa ja Euroopassa. Kaikilla näillä kokeilla on osoitettu, miten satumaisen tuhoavat voimat militaristeilla on käytettävänään eri maissa.

Tehokkaampia myrkkukaasuja ja niiden käyttöjä kehitetään. Lentokoneet tulevat näyttelemään suurta osaa tulevassa sodassa vakuuttavat militaristit. Niiden ei sovi käyttää suuria kanuunoita; ne tarvitsevat räjähdysaineita, pommeja ja myrkkutorpedoja. Mitään syytä ei ole epäillä, eikö kaikkia näitä keinoja tulla käyttämään heti kun suurkapitalistien edut jossain valtaryhmässä niin vaativat. Kuinka kauhistuttavia keinoja heillä lie-neekään, antaa niistä ainakin osittain kuvauksen Lontoossa viime vuoden elokuun kolmas-toista päivä toimeenpantu koesota, josta vasta äskettäin on julkaistu lopulliset tuomareiden antamat tulokset.

Linaamme tähän The New Republic julkaisusta erään S. Chasen kirjoituksesta osan, jossa hän kuvaa tämän koe-sodan tuloksia, lausuen itse puolestaan muutamia ajatuksia niiden johdosta.

Puoli Lontoosta tuhoutuisi puolessa tunnissa

Seitsemänkymmentä viisi lentokonetta, kertoo Chase, jokainen kuljettaen 500 paunaa 'räjähdyspommeja,' lensi Lontoon päälle koillisesta. Niitä vastaan oli Lontoo varustautunut samansuuruisella puolustuslentokonevoimalla, lentokoneita tuhoavilla tykeillä, laa-

jalla ilmapallo-järjestelmällä — lyhyesti kaikilla tunnetuilla puolustusmenetelmillä.

Mutta vähemmässä kuin puolessa tunnissa siitä lukien kun "vihollisen" lentäjät rannikkolinjan yli olivat lentäneet, oli puolustuslentokoneet havaittu hyödyttömiksi ja hyökkäys suoritettu Lontoon päällä. "Pommit" putosivat tarkoitettuihin paikkoihin — Ilmaminiseriötilon, voimalaitosten, vesilaitosten y.m. talojen katoille — jokainen tuhoutuen raunioiksi ja hyökkäysjoukko liiteli takaisin koilliseen menettämättä yhtään lentokonetta.

Jokaiseen tarkoitettuun paikkaan tuli "pommeja"

Kaikki ne strategiset paikat, jotka olivat merkatut "pommitettavaksi," myös "pommitettiin," kuten pitikin. Viisikymmentätuhatta paunaa teoreettisia räjähdysaineita pudotettiin 16,000 jalan korkeudesta yhtä tarkasti kuin pyssyllä voidaan ampua. Jospa nämä 22 tonnia "pommeja" olisivat olleet todellisia pommeja täytettyinä n. k. diphtetyl-kloro-arsinella, olisi puolet Lontoosta tullut lakaistuksi maan tasalle; 3,750,000 miestä, naista ja lasta, tuomareiden tarkkojen laskelmien mukaan, olisi ruumiina.

Viisikymmentä tonnia kaasua, jonka määrän 200 lentokonetta voi helposti kuljettaa, riittäisi tuhoamaan jokaisen elävän olennon Lontoon piirissä. On otettava huomioon, että tässä koe-sodassa olivat useimmat hyökkäyslentokoneet miehitetyt siviilihenkilöillä, jotavastoin puolustus oli parhainta ja tottuneinta voimaa, mitä saadaan. Tämänlainen järjestys oli hyväksytty siksi, että puolustus olisi mahdollisimman edullinen.

Huolimatta siitä, että kyseessä olikin vain koe-sota, oli se järjestetty mitä suurimmalla huolella ja tulokset, joista tässä on mainittu, ovat parhaiden saatavissa olleiden tuomareiden laskemia ja hyväksymiä. Kaikki tunnetut puolustusmenetelmät osoittautuivat tehottomiksi seitsemänkymmenen viiden amatööri-lentäjän hyökätessä. Yhtäkään hyökkäävistä lentokoneista ei "pudonnut." Kuvitelkaamme mitä voisi tapahtua kun satoja tottuneita len-

täjiä — mikä tahansa nykyaikainen valta voi nostaa huomenna 500 sellaista lintua ilmaan — tekevät hyökkäyksen mihin tahansa suurempaan kaupunkiin.

Radiolla voidaan heidät kutsua

Ranska voi nykyään minuutissa kutsua radiolla 4.000 lentokonetta toimintaan. Se on valmistautunut pudottamaan 120 tonnia pommeja yhdellä hyökkäyksellä. Tämä osoittaa

Berliiniläisen lehden käsitys Puolasta

sodankäynnin ja murhakoneiden edistystä jälkeen maailmansodan, jolloin minään kuukautena ei pudotettu enempää kahtatoista pommia. Siitä huolimatta viisi näitä sodanaikaisia lentokoneita murskasi koko Turkin armeijan sen marssiessa Palestiinaan.

Saksassa kokeillaan näkymättömällä ja äänettömällä lentokoneistolla — moottorin käynnin ääni tukahutetaan ja lentokone maalataan naamioiksi, jota on perin vaikea erottaa ilmasta. Brittiläinen Ripon-taso lentää 150 mailia tunnissa, voi kohoutua melkein pystysuorasti ylöspäin ja on varustettu pommeja-kantavilla laitteilla. Äskettäin yksi näistä jättiläisistä pudotti Humberiin pommin, joka painoi tonnin. Sitä paljon pienemmällä pommilla, jota kuljetti pieni lentokone, upotettiin "Osfriedland" niminen taistelulaiva meren pohjaan eräässä kokeilussa.

J. M. Kenworthy, parlamentin jäsen, kertoo meille, että 4,300 paunan pommi, joka voi puotamisaikaltaan lennättää 1,000 kuutiojaardia santaa, jos pudotettaisiin Lontooseen, vaikkapa Piccadilly-kadulle, olisi koko katu kulkukelvoton. Hän myös ennustaa pian valmistettavan 300 mailia tunnissa kulkevan automaattisen lentokoneen, jota ohjataan langattomalla maasta ja joka määrätyillä nappien painamisilla pudottaa pommeja mihin vain halutaan.

Kahdenlaista myrkkyykaasua

On kahdenlaista myrkkyykaasua — mahdollisesti useampakin — joilta ei ihminen voi suojella itseään minkäänlaisella naamarilla, joka kelpaisi sotamiehelle, jonka on tehtävä määrätty liikkeitä taistelussa. Kaikkialla suurvalloilla on n.k. cacodyl isokyaniittia, joka on siksi hirveätä, että kiihkoisimmatkin militaristit hämmästelevät miten sitä voisivat ryhtyä käyttämään. Eräänlaisia kiihottavia kaasuja on, jotka pakottavat uhrin repimään maamarinsa ja siten henkensä tähän myrkkyyä, josta kuolema on seurauksena. Tämä on aivan äskettäin keksittyä. Nykyään voivatkin hallitusten ne

agentit, jotka kulkevat ostelemassa kaasuja armeijalleen, valita ostavatko sellaisia, joka sisältää kuolettavaa rutto- tai muita basilleja; basilleja, jotka myrkyttävät viljamaat ja eläimet, että lehmän maidosta ja kaivovedestä voi kuolla j.n.e. Samalla kertaa "radium atomite," joka on myös äskettäin keksitty, on voimakkaampaa kuin tunnettu voimakkain räjähdysaine TNT; ja uudesta metallista, joka painaa vain sen verran, että 400 hevosvoimainen moottori, joka siitä on tehty, on miehen kannettavissa, tästä tehdään lentokoneen moottori, joka vaikuttaa sen, että kaasujen ja myrkyjen kuljetusmäärää voidaan suuresti lisätä.

Kun sota on julistettu

Olettakaamme, että on julistettu sota. — Ei, — sota vain uhkaa, sillä se joka ensin puhuu, puhuu viimeksi. — Bremenissä tai Calaisissa

kiipeää tuhannen miestä lentokoneisiin ja jokaiselle tuhannelle lentokoneelle annetaan pommeja, jotka sormen painamalla putoavat määrätystä korkeudesta tarkoitettuun paikkaan kuin pyssyllä tähdättyinä. Lähtösignaali annetaan. Tunnin tai parin lento, vähän kaartelua ja pommit alkaa pudota; samalla puolustuslentokoneet lähtevät maasta liikkeelle; tykit maassa jysähtelevät ja kuulia lentää ilmaan satakunta mailia laajalla alalla noin neljän mailin korkeuteen; pommeja putoaa toinen toisensa jälkeen, hirveä ryske ja myllerys valtaa maan. Hyökkäys on päättynyt. Lon-

Aseistariisumis-ilveily

too, Liverpool, Manchester, Bristol, Birmingham, Leeds — jokapaikassa on merkatut paikat — ovat pois kartalta. Rottaakaan ei ole elossa, ei torakkaa, ei mitään. Jokainen voimanhermo on katkaistu poikki räjähdysaineilla ja jokainen elävä olento on lakannut hengittämästä diphenyl kloro-arsiinea saatuaan.

Mikä tämän estäisi?

“Mikään kokous, vakuutuskirja tai aseistariisumssopimus ei voi estää jotakin suurvaltaa käyttämästä tehokkaampia aseita, mitä siltä löytyy.” Tuhoisin ase on nopeasti kulkeva lentokoneisto ja se on kaikilla voimakkailla valloilla. Se on itse asiassa tehnyt sotalaivoista, tykistöä, linnoituksista ja tänkeistä romurautaa. Ainoa, jonka tuhoamisesta ei se ole varmaa, on vedenalainen, joka on noin sata jalkaa veden alla. Vedenalainen, jos se pysyy ve-

den alla kyllin syvällä ja kyllin kauan, voi vielä tuhota vihollisen kauppalaivastoa, mutta sen menetelmät ovat kallishintaisia ja kömpelöitä.

Kallishintaisuus huomattava

Hyvä vedenalainen maksaa noin viisi miljoonaa dollaria; tarvitsee 30 miestä ja ei kulje kuin parikymmentä mailia tunnissa veden alla. Lopuksi se ei ole ehdottomasti tarkka torpedon ampujakaan. Hyvä lentokone maksaa 5,000 dollaria ja tarvitsee yhden miehen, kulkiessaan toista sataa mailia tunnissa ja voi pudottaa pommeja useampiakin, joiden sattuvaisuus on melkein taattua; yhtään ei mene aivan hukkaan, jotka vihollisen alueelle pudotetaan.

Jos tämän kirjoittaja olisi sotasihteeri, eikä omistaisi liian paljon terästrustin osakkeita ja olisi halukas vähentämään maamiestensä veroja, tuhoaisi hän vihollisen kauppalaivaston ilmasta, eikä meren syvyydestä. Sillä sotalaivoilla ei nykyään ole tuskin mitään muuta tarkoitusta, kuin kauppalaivaston tuhoaminen. Suuret sotalaivat eivät, enempää kuin pienetkään, tohdi lähteä nykyään merille vedenalaisten tuhottaviksi, eivätkä ne lähtisi sitäkään vähää, jos vedenalaisiin käytetyt varat käytettäisiin lentokoneistoon. Mutta teräs- y.m. trustit — kuten tiedätte.

Lentokoneet kaikkivoipia

Järkevimmät sotataidon tuntijat tuskin viitsivät nykyään sotamekanikasta puhua ulkopuolella ilma- ja lentovoimien, joilla on mahdollisuus tehoisammin tuhota elämää ja tulevat halvaksi. Lentokone voidaan rakentaa muutamassa päivässä ja voi se toimia kolmessa eri tarkoituksessa, jotavastoin kaikki muut koneistot vain yhdessä tai kahdessa. Kaikenlaisten maan päällä tehtyjen hyökkäysten eteen voidaan asettaa jonkinlaisia esteitä, sillä piiri, jossa hyökkäys maanpäällä tapahtuu, on enemmän tai vähemmän rajoitettu. Ja kun nämä rajoitukset tunnetaan, laaditaan suunnitelmat ja koneisto sitä mukaan — raskaimpia tykkejä, vahvempia tönkkejä. Jokaista hyökkäystä vastaan voidaan varustantua hyvin.

Mutta lentokoneiston omaamaa hyökkäyskykyä vastaan löytyy ja voidaan löytää vain verrattain heikkoja puolustuskeinoja, kuten Lontoon kokeilut osoittavat. Jotkut nerot ovat esittäneet, että pitäisi rakentaa pianon kielistä tehty aita maasta ilmapalloihin määrättyjen

tärkein paikkojen turvaksi. Heidän tulisi saada palkinto keksinnöstään joltakin pilalehdeltä. Ainoa keino, jolla lentokoneisto voitaisiin pitää pois suurkaupungeista, olisi sellaisen ilmatykistön rakentaminen, joka voisi lähettää sademaisen kuulasateen, jolla täytettäisiin vähintään 400 kuutiomailia laaja ilmapiiri teräksellä ja räjähdysaineilla. Tämä vaatisi aivan satumaisen summan tykkejä ja kuulasade, joka putoaisi kaupunkiin takaisin, tappaisi niiden käyttäjät ja muut ihmiset.

Militaristinen strategia kuitenkin vastaa tähän pulmaan vastahyökkäyksellä. Samalla aikaa kun Berliinistä tai muualta lähtisi tuhantunkunta lentokonetta Lontooseen, lähtisi Lon-

Mitä kapitalismi opettaa

toosta pari kertaa sama määrä Berliiniin toista tietä ja täten voitaisi sivistys tuhota samalla aikaa kahdesta päästä.

Työväenluokan yhtenäisyys olisi myös kaikkivoipaa

Huomaamme tämän kerrotun koe-sodan va-
lossa, mikä osa odottaa työväenluokkaa sen edelleen pysytellen hajanaisena. Mutta emme voi työväestöä itseään syyttää. Itsesyytös kuulokoon uskonnollisille. Työväenluokan hajanaisuus maailmansodan puhjetessa ei suinkaan

ollut sen oma syy. Työväenluokka ei ollut vuosikymmeniä seurannut ja rakentanut sosialidemokraattisia liikkeitä eri maissa siinä ymmärryksessä, että se niiden kautta silvotaan kansallisiksi ja vielä pienemmiksi ryhmiksi.

Omistavan luokan ylläpitämä kasvatus, jonka perusteista työväen luokan mukaan taker-
tunut intellektuaalinen lauma ei koskaan voi luopua, kantoi hedelmää. Nämä pelastajat selittivät yhdet yhdessä maassa, toiset toisessa, että sen tai tämän vallan olisi voitettava ja siten koituisi voitto työväestöllekin. Kuviteltiin aina Amerikassa asti, että jos Saksa voittaa, voi sosialidemokratia kehittyä, koska se siinä maassa on jo pitemmällä kuin muualla. Muualla yhdyttiin porvariston kaikenlaisiin fraaseihin ja loppujen lopuksi suoraan isänmaan puolustukseen, johon jokaisen oli muka velvollisuus osallistua. Näin hajoitettiin työväestö ja johdettiin se muille aloille sensijaan, että olisi pitänyt julistautua militaristien sotaa vastaan sen kaikissa muodoissa.

Tällä kertaa näyttää työväenluokka olevan jälleen hajanainen, vieläpä useampiin ryhmiin ja poliittisiin lahkoihin eronnut, kuin maailmansodan alkaessa. Kiitos tästä niille sosialidemokraateille, jotka maailmansodan aikana ja sen jälkeen muuttuivat "punaisiksi," koska tekemänsä kurjat teot estivät heidän kaikkien saamasta elatustaan tuosta tahraamastaan liikkeestä. Kiitos niille uusille yhden yön aikana "punaisiksi" muuttuneille vehkeilijöille, jotka nykyään näitä kaikkia poliittisia laivastoja johtavat. Työväenluokan on opittava kerran se läksy, että sen taistelun menestymiselle on haitaksi kaikki politikoitsijat, liikkuvat ne millä nimellä tahansa; se läksy, että vain työväestö itse, omien taloudellisten järjestöjensä kautta, joihin ei huolita ammattivehkeilijöitä, voi nousta luokkansa jäsenten lahtauksia vastaan. Toimikaamme siten, että tämä läksy opitaan tarvitsematta enään uudistaa maailmansodan kokemuksia, jotka meitä uhkaavat sadoin kerroin entistään hirveimpinä.

